

Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΔΟΣ.

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

Ἰδιοκτήτης

P. ΓΑΒΑΛΑΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΑΙ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ

Αἱ μετὰ τῶν πληρεξουσίων τῆς Πύλης διαπραγματεύσεις ἐν Ἀθήναις ἤρξαντο ἀπὸ προχθὲς ὁμαλῶς, εἰς δὲ ἡ τοιαύτη ὁμαλότης ἐξακολουθήσῃ μέχρι τέλους, φρονοῦσι πολλοὶ ὅτι ἡ ὑπογραφή τῆς εἰρήνης εἶναι ἐγγύς. Εἰ καὶ ἡ αἰσιοδοξία αὕτη εἶναι ὄντως πιθανή, ἡ πέριξ ὅμως ἀτμόσφαιρα εἶναι πεπυκνωμένη, καλῶς δὲ ποιούσα ἢ Κυβέρνησις ἴσταται ἐφ' ὅπλου χειριζομένη τὸ ζήτημα, ὅπως πρέπει, τῇ ὑψηλῇ ἐπεμβάσει τοῦ Στρατηλάτου Βασιλέως. Διότι ζητήματα ὡς τὰ Βακουφικά, τὰ Κοινοτικά, καὶ τὸ τῆς Ἰθαγενείας δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ λυθῶσιν ἀμέσως ἄνευ μακρᾶς συζητήσεως καὶ λεπτομεροῦς ἐρεῦνης ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, ἐξ ὧν ἡ παρέλευσις τοῦ χρόνου.

Ἡ γενικὴ μάλιστα ἐν Εὐρώπῃ ἰδέα ὅτι ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν δέον νὰ παρουσιασθῇ ἰκανὴ διαλακτικότητα δεικνύει ὅτι τὰ ζητήματα ταῦτα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ λυθῶσιν πρὸς ὄφελος τοῦ ἑνὸς, ἀφ' οὗ μάλιστα ἡ ἐνδοτικότης ζητεῖται κυρίως ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος, περὶ τῆς ἰσχυρογνωμοσύνης τῆς ὁποίας μάλιστα πολλὰ γράφει ὁ Ἀγγλικὸς, Ἰταλικὸς καὶ Αὐστριακὸς τύπος. Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην οἱ ἀδιάφοροι ἐπικαλοῦνται τὴν Εὐρωπαϊκὴν ἐπέμβασιν. Ἀλλὰ ἐρωτᾶ τις ἢ ἐπ' ἐμβύσις αὕτη εἶναι δυνατὸν νὰ ἐνεργηθῇ κατὰ τῆς Τουρκικῆς ἐπιμονῆς, ἥτις τροβάλλει ἡττημένη μετὰ προσώπου νικητοῦ; Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ἐνθυμεῖται τις τὰς λέξεις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἀγγλίας, ὅτις λαβῶν εἶδησιν τῆς Γαλλίας περὶ τοῦ Πολωνικοῦ ζητήματος, ὅπως γείνη ἐπέμβασις Εὐρωπαϊκὴ, ὁ λόρδος Τζὼν Ρῶσσελ, καὶ ἀπαντῶν εἰς τὸν Ναπολέοντα τὸν Γ'. τῷ 1863, εἶπε τὰ ἀξιοσημεῖα ταῦτα «τὰ συνέδρια εἶναι ἴσως κατάλληλα ν' ἀποπερατώσιν τοὺς πολέμους, ἀφ' οὗ τὰ ἐμπόλεμα μέρη πολεμήσωσι μέχρι καμάτου, δυσκόλως ὅμως δύναται νὰ προλάβωσιν αὐτούς». Ὅθεν ἄς προ- παρασκευαζώμεθα πρὸς πόλεμον, ἵνα ἔχωμεν ἀσφαλῆ τὴν εἰρήνην, ὡς ἔλεγον οἱ Ῥωμαῖοι.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΤΟΥ ΑἴΓΑΙΟΥ ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ

ΠΕΡΙ ΕΙΔΙΚΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΑΝΑΓΚΗ ΑΜΦΟΤΕΡΩΝ ΕΝ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙ

Ἡ ἐν τῇ τελευταίῃ ἡμῶν φύλλῳ ἐπιτολῇ τοῦ κ. Βοκοτοπούλου περὶ τοῦ ἐφετείου τοῦ Αἴγαίου τυχοῦσα τῆς γενικῆς ἐπιδοκιμασίας προκάλεσε τὴν ἐνέργειαν τοῦ τε Δικηγορικοῦ Συλλόγου Σύρου, συνερχομένου σήμερον κατὰ πρόσκλησιν τοῦ προέδρου αὐτοῦ κ. Ναυτή, καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου συνερχομένου αὐριον κατὰ πρόσκλησιν τοῦ προέδρου αὐτοῦ κ. Π. Βοκοτοπούλου. Τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς οὐδεμίαν ἔχομεν μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης ἔνδειξιν, ὅτι ἠδυνήθη νὰ ἀποσείσῃ ἀφ' ἑαυτῆς τὴν νάρκην καὶ ἐργασθῇ τὸ καθ' ἑαυτὴν ὑπὲρ τοῦ καιρίου τούτου ζητήματος. Ἄς ἐλπίσωμεν ὅμως, ὅτι θὰ φιλοτιμηθῇ ἐπὶ τέλους ἀπὸ τὰς ἐνεργείας τῶν ἄλλων νὰ καλέσῃ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον καὶ νὰ προκαλέσῃ τὰς ἀποφάσεις αὐτοῦ περὶ τῶν μέτρων τὰ ὁποία ἐπιβάλλονται εἰς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ. Δὲν πρέπει δὲ νὰ ἀμφιβάλλῃ ὁ κ. δήμαρχος, ὅτι ἐκ τῶν φώτων τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ ἐκ τῶν αἰσθημάτων ὑπὸ τῶν ὁποίων ἐμπνέεται τοῦτο ὑπὲρ τῆς πόλεως θὰ ὀδηγηθῇ εἰς τὰς ἐνεργείας αὐτοῦ ὡς δημάρχου· διότι φαίνεται ὅτι ὁ κ. δήμαρχος δὲν ἐμόρφωσεν ἀκόμη γνώμην περὶ τῶν μέτρων τὰ ὁποία ἐπιβάλλονται εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν εἰς ὑποστήριξιν τῆς ἰδρύσεως τοῦ Ἐφετείου ἐνταῦθα.

Ἀληθῶς δὲ πολλοὶ παρ' ἡμῶν δὲν ἔχουσι σαφῆ ἰδέαν περὶ τοῦ ζητήματος τούτου ὅπως παρουσιάζεται σήμερον· συγχέουσι δὲ τὴν σημερινὴν ἴδρυσιν τοῦ ἐφετείου ἐνταῦθα μὲ τὰς προσπάθειάς αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο πρὸ πολλῶν ἐτῶν περὶ ἰδρύσεως ἐφετείου. Ἡ σύγκρισις αὕτη εἶναι σήμερον ἀσυγχώρητος, διότι ἐν τῇ παρελθόντι εὐλόγως αἱ κυβερνήσεις καὶ τοῦ Τρικώπου καὶ τοῦ Διληγιάννη ἀπέριψαν τὴν ἀξίωσιν τῆς Ἐρμούπολεως ὑπὲρ τοῦ ἐφετείου. Τὸ ἐφετεῖον ἐκεῖνο ἔκτοτε δὲν θὰ εἶχε σοβαρὸν λόγον ὑπάρξεως, διότι ὁ κύκλος τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἐφετείου ἐκεῖνου θὰ ἦτο περιωρισμένος κατ' ἀπόλυτον ἀνάγκην εἰς μόνον τὰς ἐλαχίστας ἐφεσίμους ἀποφάσεις τοῦ πρωτοδικείου Σύρου. Θὰ ἐπασχε λοιπὸν ἐξ ἀρχῆς τὸ ἐφετεῖον ἐκεῖνο ἀπὸ ἀτροφίας, καὶ διὰ τοῦτο εὐλόγως δὲν ἀπε-

φασίσθη ἢ ἴδρυσιν αὐτοῦ ὑπὸ οὐδεμιᾶς κυβερνήσεως.

Ἐνεκα τούτων τῶν λόγων ὁ κ. Βοκοτόπουλος ὑπουργὸς ὢν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπέβαλεν ἐν ἔτει 1906 ἐκ μέρους τῆς κυβερνήσεως Θεοτόκη εἰς τὴν Βουλὴν τὸ γνωστὸν νομοσχέδιον περὶ συστάσεως ἐν Σύρῳ εἰδικοῦ Ναυτικοῦ Δικαστηρίου εἰς τὸ ὁποῖον θὰ ὑπέιγοντο αἱ ναυτικαὶ ὑποθέσεις τῆς ἐλληνικῆς ναυτιλίας, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐλάμβανον χώραν ἐν τῇ ἀνατολικῇ Μεσογείῳ. Ἐνῶ δὲ τὸ ἐφετεῖον κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον δὲν ἠδύνατο νὰ ἔχῃ λόγον ὑπάρξεως ἐν Σύρῳ, μὲ μόνον τὰς ὑποθέσεις τοῦ πρωτοδικείου Σύρου, τὸ Ναυτικὸν εἰδικὸν Δικαστήριον θὰ συνεκέντρωνεν ἀσφαλῶς ἐν Σύρῳ τὴν λειτουργίαν τῆς δικαιοσύνης ἐπ' ὄφελος πρωτίστως τῆς ἐμπορικῆς ἐθνικῆς ναυτιλίας. Δυστυχῶς αἱ πολιτικαὶ ἀνωμαλῖαι δὲν ἐπέτρεψαν κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν εἰς τὴν κυβέρνησιν Θεοτόκη καὶ δὴ εἰς τὸν κ. Βοκοτόπουλον νὰ καταστήσῃ τὸ νομοσχέδιόν του ἐκεῖνο νόμον τοῦ Κράτους.

Σήμερον μὲ τὴν ἀπόκτησιν τῶν νήσων τοῦ Αἴγαίου τὰ πράγματα ὑπὲρ τῆς ἰδρύσεως τοῦ ἐφετείου ἐνταῦθα μετήλλαξαν ἐντελῶς, ἐν ᾧ συγχρόνως κατέστη ἐπιτακτικώτερα ἢ ἀνάγκη τῆς ἰδρύσεως ἐνταῦθα εἰδικοῦ Ναυτικοῦ δικαστηρίου. Πρέπει δηλαδὴ χάριν τῆς κοινωνικῆς ἐμπορικῆς καὶ πολιτικῆς ἀναπτύξεως ὁλοκλήρου τοῦ Αἴγαίου, χάριν τῆς λειτουργίας τῆς δικαιοσύνης εἰς ὅλας τὰς ἐλευθερωθείσας νήσους, χάριν τῆς ἐνισχύσεως καὶ ἀναπτύξεως τῆς ἐθνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας, νὰ ἰδρυθῶσιν ἐν Ἐρμούπολει οὐ μόνον τὸ ἐφετεῖον τοῦ Αἴγαίου, ἀλλὰ καὶ εἰδικὸν Ναυτικὸν δικαστήριον. Ἐν τῇ ἐφετείῳ τοῦ Αἴγαίου δὲν θὰ θὰ ὑπάγεται ἤδη μόνον τὸ πρωτοδικεῖον Σύρου, ἀλλὰ θὰ ὑπάγονται καὶ τὰ πρωτοδικεῖα τῆς Χίου, τῆς Μιτυλήνης καὶ τῆς Σάμου, βραδύτερον δὲ καὶ τῆς Ρόδου. Ἐκτὸς δὲ τῆς μεγάλης πολιτικῆς ἐργασίας τῶν νέων τούτων πρωτοδικείων, τὸ ἐφετεῖον τοῦ Αἴγαίου θὰ ἔχῃ νὰ ἀσχοληθῇ καὶ περὶ τῆς ποινικῆς ἐργασίας τοῦ τε πρωτοδικείου τῶν Κυκλάδων καὶ τῶν τριῶν ρηθέντων νέων τοιούτων. Ὅτι λοιπὸν δὲν ὑπῆρχεν ὑπὲρ τοῦ ἐφετείου ἐνταῦθα ἐν τῇ παρελθόντι, σήμερον ὑπερυπάρχει. Εἶναι δηλαδὴ ἀνάγκη τῆς δικαιοσύνης μὴ δυναμένη νὰ ἰκανοποιηθῇ ἄνευ ἐφετείου ἐνταῦθα.

Μόνον δὲ Κυβέρνησις, διαπνεομένη ἐκ κακῆς διαθέσεως πρὸς τὴν Σύρον, δύναται νὰ ἀποφασίσῃ ὅτι ἡ ἀνάγκη αὕτη τοῦ Κράτους δύναται νὰ ἐκπληρωθῇ δι' ἐφετείου λειτουργούντος οὐχὶ ἐν Ἐρμούπολει, ἀλλὰ ἀλλαχοῦ.

ΤΟ ΕΦΕΤΕΙΟΝ ΑΙΓΑΙΟΥ

Ἡ Ἴδρυσις Ἐφετείου ἐν Σύρῳ. Τὸ «Ἐφετεῖον Αἰγαίου» ὅπως ὀρθῶς τὸ ὠνόμασεν ὁ διαπρεπὴς συναδέλφος κ. Δ. Κ. Βοκοτόπουλος, εἶναι ἐν τῶν ὀνείρων, δι' ὧν ἐγαλουρήθησαν ἐπὶ ἔτη οἱ κάτοικοι τῆς Ἐρμουπόλεως. Παις ἐτι ἐνθυμοῦμαι τοὺς πρεσβυτέρους νὰ συζητῶσι μετὰ θερμῆς περὶ τοῦ Ἐφετείου ἐν Σύρῳ. Καὶ τὸ ὄνειρον ἐκεῖνο καὶ ἡ διακαὴς τῆς Σύρου ἐπιθυμία ἴσως θὰ ἐλάμβανε σάρκα καὶ ὀστά, ἂν μὴ ἐπύλαυνεν ἡ ἀτυχία καὶ ἡ κακοδαιμονία πρωτίστως κατὰ τῆς φιλιτάτης Ἐρμουπόλεως καὶ κατὰ δεύτερον λόγον κατὰ τῶν λοιπῶν Κυκλάδων, αἵτινες ὡς ἀποτέλεσμα εἶχον τὴν μείωσιν, εἰς βαθμὸν καταπληκτικόν, τῶν ἀποφάσεων τοῦ Πρωτοδικείου Σύρου, εἰς τοιοῦτο σημεῖον, ὥστε σήμερον ὁ ὅλος αὐτῶν ἐτήσιος ἀριθμὸς μόλις νὰ φθάσῃ τὴν χιλιάδα, καίτοι ἡ δικαιοδοσία τοῦ Πρωτοδικείου τούτου περιλαμβάνει ὀλόκληρον τὸν νομὸν τῶν Κυκλάδων, ἀποτελοῦντα πληθυσμὸν ὑπερβαλόντα τὰς ἑκατὸν τεσσαράκοντα χιλιάδας κατοίκων.

Αἱ παλαιαὶ ἐλπίδες, περὶ ἰδρύσεως Ἐφετείου ἐν Σύρῳ, ἤρξαντο καὶ πάλιν ἀναθρόσκουσαι σὺν τῇ ἐπελεύσει τῶν προσφάτων ἐθνικῶν γεγονότων, ἰδιαίτατα δὲ ἅμα τῇ καταλήψει τῶν μεγαλύτερων νήσων τοῦ Αἰγαίου, τῆς Χίου καὶ τῆς Μιτυλήνης. Ἐπιτακτικῆ πλέον παρουσιάζετο ἡ ἀνάγκη τῆς ἰδρύσεως νέου Ἐφετείου ἐν τῇ Αἰγαίῳ, τοιαύτη δ' ἦτο καὶ ἡ γνώμη τῶν ἀρμοδίων Ἀρχῶν ἐν τῇ πολιτείᾳ καὶ τῇ Δικαιοσύνῃ ἰδίως, καθισταμένη ἀδύνατος τῆς ὑπαγωγῆς τῶν ἐφέσεων κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν Πρωτοδικείων τῶν νήσων εἰς τὸ Ἐφετεῖον Ἀθηνῶν, λόγῳ τῆς ὑπερπληθωρικῆς ἐργασίας, δι' ἧς εἶναι βεβαρημένον τὸ Δικαστήριον τοῦτο. Ὡστε ἡ κρατήσασα καὶ ἡ κρατοῦσα ἐτι γνώμη παρὰ τοῖς ἀρμοδίους εἶναι ὅτι δεόν νὰ ἰδρυθῇ Ἐφετεῖον καὶ ἐν Αἰγαίῳ. Ποία ὁμῶς ἐκ τῶν νήσων θὰ ἔχη τὴν εὐτυχίαν νὰ ἴδῃ τοῦτο ἰδρῦόμενον ἐν αὐτῇ καὶ ποία κέντηται δικαιώματα νὰ ζητήσῃ τὴν προτίμησιν;

Ἐπὶ τοῦ ἐρωτήματος τούτου ὁμόφωνος ὑπῆρξεν ἡ γνώμη τῶν συναδέλφων ἐν ἐξωδίκις ὁμιλίαις ὅτι ἡ ἡμετέρα πόλις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀξιῶσθαι τὴν ἰδρυσιν τοῦ Ἐφετείου ἐν ταῦθα, ἀπεφασίσθη δ' ὅπως ἐν καιρῷ γίνῃ ἡ δέουσα πρὸς τοῦτο ἐνέργεια. Νῦν ὁμῶς ὅποτε ὁ διακεκριμένος συναδέλφος κ. Δ. Κ. Βοκοτόπουλος κρούει τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου ἀναγκαζόμεθα καὶ ἡμεῖς νὰ ἐκθέσωμεν τὴν ταπεινὴν ἡμῶν γνώμην ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος καὶ νὰ καταστήσωμεν γνωστοὺς καὶ εἰς τὸ πολὺ κοινὸν τοὺς λόγους, οἵτινες ἐπιβάλλουσι τὴν ἰδρυσιν τοῦ Ἐφετείου ἐν Σύρῳ. Οἱ λόγοι οὗτοι εἶναι οἱ ἑξῆς:

Αον) Ἐν Σύρῳ ὑπάρχει δικηγορικὸς Σύλλογος περιλαμβάνων δικηγόρους λίαν πεπειραμένους καὶ νομικῶς εὐρυμαθεῖς, οἵτινες ἔσονται πλέον ἢ ἱκανοὶ ὅπως περιστάνται ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου καὶ ὑπερασπίζωσι τὰς ἐφέσεις κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν κατωτέρων Δικαστηρίων. Ὁ λόγος οὗτος εἶναι ἀκλόνητος καὶ ἀσάλευτος, ὅστις καὶ μόνος θὰ ἦτο ὑπεραρκετὸς ὅπως πείσῃ τοὺς ἀμφιταλαττευομένους ἀρμοδίους πρὸς ἐπιλογὴν μεταξὺ Σύρου καὶ Μιτυλήνης. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ δὲν ὑπάρχουσι δικηγόροι διπλωματοῦχοι τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν Πανεπιστημίου ἢ ἐλάχιστοι, τρεῖς ἢ τέσσαρες. Οὐδὲ εἶναι δυνατόν νὰ γεννηθῇ ἐν τινὶ ἡ ἰδέα ὅτι εἶναι πιθανὴ ἡ μετανάστευσις ἐξ ἄλλων τῆς Ἑλλάδος πόλεων, δικηγόρων εἰς Μιτυλήνην, διότι καὶ ἐὰν ὑποθεθῇ τὸ τοιοῦτον, οἱ νέοι Ἡρακλειδαὶ δικηγόροι, οἵτινες θὰ ἐσχημάτιζον νέαν κάθοδον Ἡρακλειδῶν, ἀσφαλῶς δὲν θὰ ἴσταντο εἰς τὸ ὕψος καὶ τὴν περιωπὴν τῶν ἐπιστημόνων ἐκείνων, οὓς ὁ νόμος νοεῖ διὰ τὴν παράστασιν ἐνώπιον τοῦ ἀνωτέρου Δικαστηρίου, ἀφ' οὗ ἐχέγγυον, κατὰ τεκμήριον τοῦλάχιστον, τῆς ἱκανότητος αὐτῶν ἀνέγραψεν ἐν τῇ προσφάτῳ «περὶ δικηγόρων» νόμῳ, ἐν ἀρθρῷ 30ῳ ὅτι «Δικηγόρος παρ' Ἐφέτεις μετὰ τριετῆ ἀσκῆσιν «τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ καὶ κατόπιν γνωμοδο-» «τήσεως ὑπὲρ τοῦ προδιδασμοῦ τοῦ Διοικητι-» «κοῦ Συμβουλίου τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου» «παρ' ἢ ἐδικηγόρησε...» Ἀλλὰ καὶ ἂν ὑποθέσωμεν ὅτι εὐρίσκοντο τοιοῦτοι, ὅπερ ἀπίθανον, οὗτοι θὰ ἦσαν ἀσφαλῶς δικηγορικὰ ναυάγια, εἰς οὓς δεδαιώθη οὕτε φρόνιμον οὕτε ὀρθόν

OSRAM

ΔΙΑΤΙ ΠΡΕΠΕΙ
ΝΑ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΖΕΣΘΕ
ΜΟΝΟΝ „OSRAM“
ΣΥΡΜΑΤΟΛΑΜΠΤΗΡΑΣ;

1. Οἱ Συρματολαμπτήρες „Osram“ ἔχουσι ἀθραυστον φωτόσυρμα.
2. Οἱ Συρματολαμπτήρες „Osram“ οἰκονομοῦσιν 75% ρεῦμα.
3. Οἱ Συρματολαμπτήρες „Osram“ διαχέουσι λαμπρὸν, λευκότερον φῶς.

Ἐκαστος γνήσιος συρματολαμπτήρ „Osram“ ἔχει ἐπὶ τῆς γυάλινου ἐπιγραφισμένην τὴν ἐπιγραφήν „OSRAM“. Ὅστις προσεγγίσει μετὰ φροντίδος εἰς τοιοῦτο, ποῦν ἴσται ἀπὸ κακοποιήματα, ἵνα αὐτὸν κολῶν ἔχουσι μετὰ τοῦ „Osram“.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΕΥΡΗΜΑΤΑ ΕΝ ΣΥΡΩ

Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἀνασκάπτων τὸ ἔδαφος τοῦ κτήματος αὐτοῦ ὁ Μιχαὴλ Στυλιανὸς πρὸς ἀνόρουξιν φρέατος εἰς θέσιν «Καλουτᾶ» παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ αὐτοῦ χειμάρρου τῶν Λιβαδίων, ἐκβάλλοντος ὡς γνωστὸν εἰς τὰ ΝΔ τοῦ λιμένος τῆς νήσου, εὗρεν ἀντικείμενα ἀρχαία καὶ εἰδοποιηθεῖσθαι τῆς Ἀστυνομικῆς ἡμῶν Ἀρχῆς, ἣτις πάνυ καλῶς ποιήσασα κατέσχε ταῦτα καὶ μετεκόμισεν εἰς τὴν Διεύθυνσιν, ἀφ' ἧς παρελήφθησαν ὑφ' ἡμῶν, ἐγένετο ἡ εἰς τὴν Συλλογὴν τῶν Ἀρχαιοτήτων τῆς νήσου μετακομιδῆ καὶ καταγραφῆ αὐτῶν. Ἐκθεσε δὲ τῶν εὐρημάτων τούτων ὁπιστάλη εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν Ἀρχὴν ἐν τῷ 1908 καὶ εἰς τὸ Σ. Ὑπουργεῖον τῆς Δημ. Ἐκπαιδεύσεως, χάριν δὲ καὶ τῶν ἡμετέρων συμπληρωμάτων παρέχομεν τὸ πόρισμα τῆς ἐρμηνησίας ἡμῶν ἐπ' αὐτῶν.

Ταῦτά εἰσιν διὰ τὸν ἀριθμὸν τεμάχια ἀνήκοντα εἰς ἀρχαία ἐποχὴν καὶ εἰς θρησκευτικὸν κτίριον, ἦτοι ἱερὸν ἢ ναὸν ἀφιερωμένον πιθανῶς εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Ποσειδῶνος, ὅστις πολὺ ἐτιμᾶτο ἐν Σύρῳ κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους.

α.) Κορμὸς ἀγαλματίου ἐκ λευκοῦ καλοῦ μαρμάρου καὶ καλῆς τέχνης, ἀκέφαλος, ἀχειρ, ἄπους, μέχρι τῆς περὶ τὸν ὀμφαλὸν κοιλιακῆς χώρας, γυμνὸς δὲ καὶ φέρων ἐπ' ἀριστερὰ τὴν Ποσειδωνικήν τριβάναν, ἧς σώζονται μόνον αἱ δύο ἀνω ἀνωκαλῆ, τῆς τρίτης τεθραυσμένης καὶ ἐλλειπούσης, καὶ ἡ τριπλῆ βάσις αὐτῶν μετὰ τοῦ ἡμῶν ἀκοντίου αὐτῆς, ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ὅμο ἐξεχούσης ὀλίγον καὶ καλυπτούσης τὴν τε λείδα καὶ τὸ ἀνω μέρος τοῦ σωζομένου βραχίονος. Ἐχει ὕψος 0,19 καὶ διάμετρον 0,41-0,60.

β.) Τεμάχιον κυλινδρικοῦ λευκοῦ μαρμάρου παριστάντος τμήμα μηροῦ ἀγαλματίου, πιθανώτατα ἀνήκοντος τῷ ἀνω ἀγαλματίῳ, καθ' ὅσον ἡ ποιότης τοῦ μαρμάρου, ἡ ἀναλογία καὶ ἡ τέχνη εἶναι τανύμοιαι. Ἐχει ὕψος 0,08 καὶ διάμετρον 0,11.

γ.) Κεραλὴ μετὰ τραχήλου ἀναγλύφου τελείως καταστραμμένου ἀρχαιοτάτης ἐποχῆς, καθ' ἣν ἐπὶ ἀκατεργάστῳ λίθῳ ἐγλυφον τοιαῦτα, τὸ πρόσωπον καταστραμμένον μόλις ἀναγνωρίζεται, ἀλλὰ καὶ ὅλος ὁ σκληρὸς λίθος ἀκατεργάστως ὡν θεμελιωθῆ καὶ διεσθάρη ὑπὸ τῶν αὐτῶ ἀβήνων ὑδάτων τοῦ ἐδάφους. Ἐχει ὕψος 0,40 καὶ πλάτος 0,25 κατὰ τὴν μεγίστην τοῦ λίθου ἑκτασίν καὶ πᾶχος 0,17.

δ.) Τρία πύλινα ἀντικείμενα, ὧν τὰ δύο μικρὰ κοινωσιδῆ δίκην σφηνὸς ἐμπειρόμενα κάπου, ὕψους 0,07 καὶ 0,08 καὶ διαμέτρου 0,14 καὶ 0,16, τὸ δὲ πλακοειδὲς ὕψους 0,20 πλάτους 0,15 καὶ πᾶχος 0,04, ἀμφότερα κεραμοειδῆ τὴν ὄψιν καὶ ἀνήκοντα πιθανῶς εἰς κτίριον, ἀφ' οὗ ἐλήφθη καὶ τὸ ἀνω ἀγαλματίον.

ε.) Δύο τεμάχια πύλινα κεραμοειδῆ ἀνήκον-

θὰ ἦτο νὰ ἀνατεθῇ ἡ ὑπεράσπισις τῶσων πολυτίμων συμφερόντων, ἅτινα φέρονται, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ὑπὸ τὴν κρίσιν τῶν ἀνωτέρων Δικαστηρίων. Ἀλλὰ καὶ ἡ μετανάστευσις τοιούτων καθίσταται ἀπίθανωτάτη, δεδομένου ὅτι ἡ εὐρυστις τῶν ὀρίων τοῦ νέου Ἑλληνικοῦ Κράτους θ' ἀπαιτήσῃ μέγαν ἀριθμὸν δικηγόρων, διὰ τὰς δημιουργηθησομένας νέας δικαστηριακὰς, τοῦλάχιστον, θέσεις, χωρὶς νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὰς οικονομικὰς καὶ διοικητικὰς τοιαύτας, διότι διὰ τὰς τελευταίας, φρονουμέν, ὅτι ἐπὶ τινὰ ἔτη θὰ ἀδρανήσῃ ὁ νόμος περὶ προσόντων τῶν οικονομικῶν καὶ διοικητικῶν ὑπαλλήλων, ἅτε μὴ ὑπάρχοντος ἀριθμοῦ δικηγόρων ἀρκετοῦ ὅπως καταλάβῃ τὰς θέσεις ταύτας, ὡς οἱ καθεστῶτες νόμοι ἀπαιτοῦσι.

Βον) Ἐτερος λόγος, ὅστις ἐπίσης ἐπιβάλλει καὶ δικαιολογεῖ τὴν ἰδρυσιν τοῦ Ἐφετείου ἐν Σύρῳ, εἶναι ἡ ὑπαρξις τῆς πυκνῆς συγκοινωνίας, ἣτις ὑφίσταται καὶ ἣτις ἐτι μᾶλλον θὰ πυκνωθῇ σὺν τῇ χρόνῳ μεταξὺ τῆς νήσου ἡμῶν καὶ τῶν λοιπῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου. Ἡ ἔδρα ἐν Σύρῳ δύο ἀτμοπλοικῶν ἐταιρειῶν τῆς «Κυκλαδικῆς» καὶ τῆς «Ἐρμουπόλεως», ἅμα δὲ καὶ ἡ γεωγραφικὴ θέσις τῆς Σύρου, ἣτις εἶναι ἡ ὁδὸς, δι' ἧς θὰ διέλθῃ τις ὅπως μεταβῇ εἰς τὰς ἄλλας νήσους εἶναι προσόντα, ἃ οὐδεμία ἑτέρα νήσος παρουσιάξει.

Γον) Τρίτος λόγος, τοπικὸς πλέον καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ἀμοιβῆ εἶναι ὅτι ἡ Σύρος εἶναι ἐκεῖνη ἣτις περιέθαλψε καὶ περιέσσωσε κατὰ τὸν ἀγῶνα τῆς ἀνεξαρτησίας, πάντας τοὺς ἐκ τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου, ἰδίως, φεύγοντας τὴν μάχαιραν τοῦ ἀγρίου Κατακτητοῦ. Ἡ Σύρος εἶναι ἐκεῖνη, ἣτις μόνη καὶ πρώτη διωργάνωσεν τὴν ἀπελευθερικὴν κατὰ τῆς Χίου ἐστρατείαν ὑπὸ τὸν Φαδιέρον. Ἡ Σύρος εἶναι ἐκεῖνη, ἣτις ἀνέπτυξε τὸ Ἑλληνικὸν ἐμπόριον. Ἡ Σύρος εἶναι ἐκεῖνη, ἣτις ἑκατομμύρια ἐπὶ ἑκατομμυρίων προσέφερον εἰς τὸ Κράτος. Ἡ Σύρος εἶναι ἐκεῖνη, ἣτις διὰ τοῦ αἵματος, τοῦ χρίματος καὶ τῶν ἀτμοπλοίων αὐτῆς ὑπέθαλψε καὶ ὑπεστήριξε τὰς διαφόρους Κρητικὰς ἐπαναστάσεις. Τὸ Νεώριον τῆς Σύρου κατεσκευάζε τὰ πρῶτα πυροβόλα. Τὰ ἀτμόπλοια τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοίας τῆς Σύρου ἐτροφοδοτοῦν τὰς Κρητικὰς ἐπαναστάσεις. Τὰ δέρματα, τὰ ἄλευρα καὶ λοιπὰ τῆς Σύρου προϊόντα συντελοῦν τοὺς ἡρωϊκοὺς Κρητάς.

Καὶ κατόπιν ὅλων τῶν λόγων τούτων τῶν τῶσων ἀκραδάντων καὶ τῶσων ἀκαταμαχίτων, ἐὰν ἐπικρατήσῃ σκέψις παρὰ τοῖς ἀρμοδίους νὰ ἰδρῶσιν τὸ Ἐφετεῖον ἀλλαχό, ἀσφαλῶς θὰ διαπράξωσιν οὗτοι μεγάλῃ ἀδικίαν εἰς τὸν ἀτυχῆ τοῦτον τόπον, καὶ οἱ κάτοικοι αὐτοῦ θὰ σχηματίσωσι τὴν πεποίθησιν, ὅτι κακὸς δαίμων τὸν καταδιώκει καὶ ὅτι προώρισται εἰς καταστροφὴν.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ Α. ΔΡΑΚΑΚΗΣ

Δικηγόρος καὶ καθηγητῆς ἐν τῇ Ἐμπορ. Σχολῇ Σύρου

τα εις άέτωμα του αυτού κτιρίου φέροντα επ' αυτού το μόν μορφήν κεφαλής λέοντος εξέχοντος, ού οι δύο οφθαλμοί και ή βίς σώζονται, τδ δε μορφήν ώτος τοιούτου ζώου, λίαν όμως κατεστραμμένου. Έχει δε τδ πρώτον ύψ. 0,18 πλ. 0,21 και πάχ. 0,08, τδ δε δεύτερον 0,09 X 0,08 X 0,05. Ταύτα πάντα κατετέθησαν εις την ένταυθα Αρχαιολ. Συλλογήν υπό τους άριθμούς 104—111 της Α' κατηγορίας, ένθα άνήκουσι πάσαι αι Σύριαι αρχαιότητες.

Όπως κατανοηθή ή αξία των άνωτέρω εύρημάτων δέον να γνωρίζωμεν ότι ή λατρεία μόν του Ποσειδώνος έν Σύρην είναι ού μόνον βεβαία και καταφανής, αλλά και πολύ μεζων ή άλλου θεού των αρχαίων, διότι γνωστόν ήμιν είναι ότι δύο πιθανώς Ιερά αυτού ήσαν εις Ποσειδία (τάνυν Δελλαγράτσια), έν δε εις Ένθερμον (τάνυν αύλή του Βυρσοδεφείου Μενελάου Κορνηλάκη), έξ άπαντος δε τρίτον ένταυθα, ένθα ήδη εύρέθη τδ άνω άγαλμάτιον παριστών τον Ασφάλειον Ποσειδώνα, όστις έλατρεύετο μόν πανταχού της Ελλάδος, ίδια δε έπεκαλείτο υπό των ναυτιλλομένων και θαλασσίων πολεμιστών. Αί δύο έπιγραφαι, αΐτινες εύρεθείσαι έν Σύρην άνήκουσιν αύτῃ, άνεγράφησαν υπό των αρχαιολογούντων Ross, Πιττάκη, Ισοεκη, Lebas, F. Hiller και του ήμετέρου Κ. Στεφάνου, ή μόν τῷ 1835 εις Ένθερμον «Ποσειδώνος Ασφαλείου» επί βάθρου, εύρισκομένου ήδη εις την Αρχ. Συλλογήν, μετ' άλλων μαρμαρίνων στήλων και μαρμαροστρώτου εδάφους του ναού, όπερ είδε μεταγενέστερον ο Lebas, ή δ' έτέρα αύτόθι τῷ 1839 επί βάθρου άνεγράφοντος «Επί Ιερέως Νικαγόρου [τδ κοινόν των Έραμιστών] ών ήρχεράνιζε Μάρων] Ποσειδώνι και Αμφιτρίτει», και ήδη εύρισκομένου έν τῷ Γυμνασίῳ της Σύρου διά την δυσχέρειαν της μετακομιδής αυτού, όγκώδους όντος. Αμφότερα ήδη τδ βάθρα ταύτα φέρουσιν έντομάς, έν αις έτίθετο τδ άγαλμα, ό δε Στέφανος γράφει (σελ. 47) ότι τδ επί του β'. βάθρου «σύμπλεγμα, ως έμάθομεν παρά τινος γέροντος, ούδεμίαν είδητιν έχοντας της έπιγραφής, εύρέθη επί της Ιδρύσεως της Έρμουπόλεως, έν τοις έρειπίοις του ναού» έξαχθέν δε της Ελλάδος, μετηνέχθη εις Αγγλίαν». Βεβαίως δ' άρα τδ ήμετέρον άγαλμάτιον δέν έκπληροί τεύς άνωτέρω όρους, ούδε συμφωνεί προς τον όγκον του βάθρου τούτου, συνεπώς μένει τδ έτερον του Ποσειδώνος Ασφαλείου, όπερ και μικρότερον είναι και ένα θεόν μόνον παρίστησιν. Υποθέτομεν άρα ότι τδ άγαλμάτιον ήμῶν, εάν έζώζετο όλόκληρον, θα προσηρμόζετο άκριδώς επί του μικρότερου βάθρου και τδ όλον θα συνεπληροϋτο τελείως.

Πάντα τδ εύρήματα λοιπόν ταύτα άνήκουσιν εις Ιερον Ποσειδώνος εκεί που κειμένου και κοσμοϋντος την τότε παραλιακήν μοίραν του αύτόθι λιμένος, όστις εκκαλείτο «του Ζια τδ λιμάνι», ως και ή επ' αυτού λόφος «του Ζια τδ βουνί» ή «του Δία τδ βουνάκι», γνωστόν σήμερα έν υπό την όνομασίαν «Αδύ». Φρονούμεν δε άδιστακτως ότι αύτόθι θέλουσιν εύρεθή και άλλα άντικείμενα, πιθανώτα δε και τδ υπόλοιπα τεμάχια του εύρεθέντος κολοβου άγαλματίου. Η δε κεφαλή ή επί του σκληρου και κατεστραμμένου δράχου εύρεθείσα δύναται να παράσχη ήμιν τεκμήριον παλαιότητας λατρείας της Αμφιτρίτης έν Σύρην, ει και ή τελεία αύτης καταστροφή δέν δύναται να δώση ήμιν σαφή την μορφήν της θαλασσίας θεότητας. Πάντως όμως τδ εύρεθέντα προσεπικυροϋσι την τέχνην άριστα έν Σύρην άσκουμένην και άκμάζουσαν, και τους Συρίους ζώντας μετά τινος εύμαρείας, έφ' όσον σημεια τοιαύτα δύνανται να έρχωνται εις φῶς έν των εγκάτων της νήσου

Έν Σύρην τῷ 30 Σεπτεμβρίου 1913.

Ανδρ. κ. Φρουγκίδης

Σ. Υ. Την έβδομάδα ταύτην εις τδ ειρημένον κτήμα πληροφορηθέντες ότι εύρέθησαν έτερα άντικείμενα αρχαία, έσπεύσαμεν αύτόθι και εύρομεν άκέραια τδ θεμέλια του κτιρίου, όπερ προσέπομεν, και βεβαίωςται έξ αυτών ότι αύτόθι ήν Ιερόν άνήγον τῷ Ποσειδώνι. Τά θεμέλια ταύτα αποτελοϋσι δύο όρθογώνια τετράγωνα παρ' άλληλα κείμενα από Β. προς Ν. ών τδ βορειότερον επίμηκες έχει είσοδον προς Β. και προς Ν. ένούται τῷ έτέρῳ διά δύο βαθμίδων, τούτο δε είναι χθαμαλότερον. Τδ έδαφος, τδ επ' αυτού δάπεδον έν πλακών έγγλύφων πηλίων, τδ περίε μάρμαρα, οι σύννομοι λίθοι, οι

πλίνθοι, ως και όμοιον μικρότερον τετράγωνον παρά την ένωσιν των δύο προς Δ. μία τετρασμένη στάμνος, πληθῶς κεραμείων τεμαχίων άετώματος και ή έκτασις του κτιρίου δηλοϋσιν ότι τδ Ιερόν ήν αξίας μεγάλης. Περί πάντων τούτων εις τδ προσεχές. Α. Κ. Φ.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Αύριον Κυριακήν (6 τρέχοντος) τελούντες Αρχιερατικόν Μνημόσυνον έν τῷ ένταυθα Ιερώ Ναώ του Αγίου Νικολάου υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του προσφιλοϋς ήμῶν πατρδς, αδελφοϋ, πάππου και θείου

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Α. ΤΣΙΡΟΠΙΝΑ

Παρακαλοϋμεν άπαντας τους φίλους όπως εύαρεστοϋμενοι προσέλθωσι και δεηθώσι μεθ' ήμῶν υπέρ της ψυχής αυτού.

- Έν Ερμουπόλει τῷ 5 Οκτωβρίου 1913.
- Τα Τέκνα
- Εμμανουήλ Κ. Τσίροπινās
- Μαρία Ε. Λαδοπούλου
- Αντώνιος Κ. Τσίροπινās
- Ζεννή Θ. Αράγκη
- Μαρία Ε. Τσίροπινά
- Εμμανουήλ Ε. Λαδόπουλος
- Θεμιστοκλής Γ. Αράγκης
- Ο Αδελφός
- Παντολέον Α. Τσίροπινās
- Οι Ανεψιοί
- Οι Έγγονοί

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΛΙΜΕΝΟΣ ΣΥΡΟΥ

Κατέπλευσαν προς άνθράκωσιν εις τον λιμένα μας καθ' όλην την έβδομάδα τδ εξής άτμόπλοια με φορτίον :

- «Αγιος Νικόλαος», «Ηράκλειος», «Στεφάνια», «Αύγουστος», «Δέσποινα Μιχαλινοϋ», «Τριάντης», «Teheran», (Περσικόν) «Motor», (Ρωσικόν) «Γουλιέμος Φρειδερίκος», (Ολλανδικόν) «Μαίρη Μιχαλινοϋ» «Gyptis», (Γαλλικόν) «Κονδύλης». Κενά δε τδ εξής :
- «Εμμανουήλ», «Ελπιδοφόρος», «Μασσαλία», «Armurer», (Αγγλικόν) «Ελλην. Ιδιοκτησία».

Κατέπλευσεν προς εκφόρτωνιν γαιανθράκων διά λογαριασμόν της Εταιρείας Μιχαλινοϋ εκ Cardiff τδ Αγγλικόν άτμόπλοιο «Rowena», με φορτίον τόν. 4316. Επίσης κατέπλευσεν τδ Ιταλικόν θωρηκτόν «Amalfi» προς άνθράκωσιν. Επίσης κατέπλευσαν από Λιβερπούλ τδ Αγγλικά άτμόπλοια «Avon» (Μαυρογορδάτου), «Gitania» (Βοκοποϋλου). Ανέχώρησαν κενόν μόν τδ άτμόπλοιο «Αντώνιος Μ. Μαυρογορδάτος», δι' Αγγλίαν, διά φορτίον δε τδ άτμόπλοια «Μασσαλία», «Ελπιδοφόρος» και «Εμμανουήλ».

ΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΕΠΙΠΛΟΠΙΕΙΑΣ ΝΙΚΟΛ. ΖΑΝΝΟΥ

Καταρτισθέν και πλουτισθέν τελείως μετεφέρθη αύθις έν τῷ παλαιά αυτού διεϋθύνσει ένθα αναλαμβάνει πάσαν σχετικήν εις τδ είδος του έργασίαν συνδύσαν τδ της έπιμεμελημένης έρ-

γασίας προσόν μετά της λογικώτητος των τιμών. Απειρία νέων σχεδίων ίκανοποιόσα πάσαν ιδιορρυθμίαν.

Έν ΑΘΗΝΑΙΣ δδός Περικλέους 5.
ΕΙΣΘΕ ΑΡΘΡΙΤΙΚΟΙ :
ΑΙΣΘΑΝΕΣΘΕ ΠΟΝΟΥΣ ;

Η τροφή την όποιαν λαμβάνομεν, εάν μεταβιβάζητε κανονικώς εις τον όργανισμόν μας, όφείλει, διερχομένη εκ του πεπτικού σωλίνος ν' άφήση ν' άντληθή από τδ όργανα τδ έπιφορτισμένα την φροντίδα ταύτην, όλον τδ θρεπτικόν ζάχαρον τδ όποιον περιέχει. Τδ υπόλοιπον, τδ περιττόν, ή σκωρία, όπως λέγουσι οι σιδηρουργοί, πρέπει ν' αποβάλληται. Ούτω εκανονίσθη υπό της Φύσεως

Ηδη, ως υποθέσωμεν ότι, μία ανθρωπίνη μηχανή, κακώς ρυθμισμένη, δέν αποβάλλει έπαρκώς την σκωρίαν. ως υποθέσωμεν ότι έλλείψει μιας κανονικής χωνεύσεως, διατηρεί παρ' αύτῃ, αντί ν' αποβάλλη διά της φυσικής όδοϋ έν νοσηρόν υπόλειμμα «τδ ούρικόν όξύ» τότε τδ σώμα όλόκληρον δέν θα βραδύνη να καταβληθῇ. αι κακά χωνεύσεις θα χειροτερεύσουν, ή κοιλία θα έξογκωθῇ, θα λάβη υπερβολικάς διαστάσεις, τδ πρόσωπον θα γείνη κατέρυθρον και αι δεοματικαί άσθένειαι θ' αναφανώσι. Τδ ούρικόν όξύ εάν εγκαθιδρυθῇ εις τους μυῖνας, θα έπιφέρη τους ρευματικούς πόνους, εάν παρκαείνη εις τους δακτύλους θα έπιφέρη την αρθρίτιδα, εάν τέλος εγκατασταθῇ επί των νεφρών ή επί της κύστεως, θα έπιφέρη τους νεφρικούς πόνους και την ψυρίασιν.

Οιονδήποτε και αν είναι τδ αποτέλεσμα, ή άτελής αύτη άφαίρεσις του ούρικού όξέως είναι μία άνεξάντλητος πηγή πόνων. Διά ν' απορύγητε τον αρθριτισμόν δέον να καθαρίσητε τδ αίμα. δέν υπάρχει άλλος τρόπος.

Τά Καταπότια Πίνκ επιτυγχάνουσι πληρστάτα τούτο και απαλλάττουσι τδ σώμα όλων των δολητηρίων, των υπολειμμάτων της τροφής. Όλοι οι αρθριτικοί όφείλουσιν από καιροϋ εις καιρόν να κάμωσιν χορήσιον των Καταποτίων Πίνκ. Τούτο θα ήτο άριστον μέτρον, διότι θ' απηλλάσσοντο εκ των διαφόρων κκοδιαθεσιών.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ
Ο κ. Αλέξανδρος Κοντογιάννης, έπιπλοποιός, διαμένων έν Χανίοις της Κρήτης μας έγραψε :

Ο κ. Α. Κοντογιάννης

«Επί έν έτος υπέφερον πολύ εκ ρευματισμών των άρθρων και εκ πόνων των νεφρών. Αί αρθρώσεις μου ήσαν έξογκωμέναι, φλογισμέναι και ένίοτε μοι έμποδίζον πάσαν κίνησιν. Αφού έγρησιμοποίησα άνωφελώς πλείστα φάρμακα, είλον την καλήν ιδέαν να λάβω τδ Καταπότια Πίνκ, τδ όποια θαυμασίως έθεραπευσαν τους πόνους των νεφρών και τους ρευματικούς πόνους».

Πωλοϋνται εις τδ κυριότερα φαρμακεία προς δρ. 4 τδ κυτίον ή δρ. 21 τδ 6 κυτία. Διαρκής παρακαταθήκη εις τδ έντάυθα φαρμακεία Π. Κροβώνη, Ν. Παπαδάκη, Δ. Ντελοπούλου, Γ. Λυγεράκη και Ν. Βούλγαρη.

Γενικοί αντιπρόσωποι Δαμαλάς και Σια, έν Πειραιεί

Αποφεύγετε τδς απομιμήσεις. Τά γνήσια καταπότια Πίνκ φέρουν έξωθεν του κυτίου λευκήν ταινίαν με τδ όνομα Δαμαλάς και Σια, έσωθεν δε την όδηγίαν της χρήσεως έλληνιστί.

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Τὰ φρέατα τοῦ Φύλακος

Παρακλήθημεν ὑπὸ γειτόνων τῶν φρεάτων τοῦ Φύλακος νὰ εὐχαριστήσωμεν τὸν Κον Δῆμαρχον, ὅστις μαθὼν ἐκ τῆς δημοσιευθείσης ἐν τῇ «Βῆματι» ἐπιστολῆς τοῦ συνεργάτου ἡμῶν ἰατροῦ Κου Ἀρφάνη τὰ τῆς ἀθλίας τῶν φρεάτων τούτων καταστάσεως, ἔστειλεν ἀμέσως Πυροσβέστας τοῦ Δήμου μετὰ τῆς ἀντιλίας καὶ προέβησαν εἰς τὸν καθαρισμόν αὐτῶν, ἅτινα ἀπὸ τῆς Δημαρχίας τοῦ Κου Μάσχα δὲν εἶχον ἐπὶ τόσα ἔτη καθαρισθῆναι. Εἰς τὰς εὐχαριστίας ταύτας τῶν γειτόνων τὸ «Βῆμα» προσθέτει καὶ τὰς ἰδικὰς του καὶ συγχαίρει τῷ Κῶ Δημάρχῳ διὰ τὴν ἐνέργειάν του ταύτην, ἥτις κολακεύει τὸ «Βῆμα» διότι ἐγένετο ἀφορμὴ νὰ γίνῃ μικρὸν τι καλὸν ὑπὲρ τῆς υγείων τῶν πτωχῶν ἐκείνων ἀνθρώπων. Εὐχόμεθα δ' ἀπὸ καρδίας νὰ δυναθῶμεν ἐν τῇ διακρινούσῃ τὴν Ἐφημερίδα ἡμῶν ἀμεροληψία νὰ συγχαρῶμεν τὸν Κον Δῆμαρχον ἂν ἐφαρμώσῃ καὶ τὰς λοιπὰς ὑποδείξεις τοῦ ἐγκρίτου ἡμῶν συνεργάτου.

Ἐπιτυχὴς διορισμὸς

Ἡ παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν γενομένη τοποθέτησις ὡς Διοικητοῦ τοῦ τάγματος τῆς πολιτοφυλακῆς Μιτυληνῆς τοῦ τετιμημένου συμπολίτου μας καὶ ἐνδόξου μαχητοῦ κ. Νικοστράτου Καλομοινοπούλου ταγματάρχου, ἄκρως εὐχρέστησε τοὺς πάντας, διότι εἶνε γνωστὴ ἡ δράσις αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ κατὰ τῶν Κομματιζήδων πρὸ τοῦ πολέμου ἀγωνίᾳ ἐν Μακεδονίᾳ καὶ ἐκ τοῦ συμμαχικοῦ κατὰ τῆς Τουρκίας πολέμου, καθ' ὃν ἔλαβε τιμητικὸν διὰ σφαίρας παράσημον, μαχόμενος εἰς τὰς πρώτας γραμμὰς ὡς ἀπλοῦς στρατιώτης. Οὐδεμία δὲ ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι καὶ ἐν τῇ νέᾳ ταύτῃ θέσει κατὰ γράμην, ἐν δεδομένῃ περιστάσει, νέους θριάμβους.

Προαγωγὴ ἀξιωματικῶν

Μετ' ἀφάτου χαρᾶς εἶδομεν τὴν προαγωγὴν εἰς ταγματάρχην τοῦ πυροβολικοῦ τοῦ συμπολίτου μας κ. Γεωργίου Μ. Λέστου. Οὐδεὶς ἐκ τῶν συμπολιτῶν μας, βεβαίως, ἀγνοεῖ τὴν ὑπέροχον καὶ κατὰ τοὺς δύο πολέμους δρᾶσιν τοῦ εὐγενοῦς τούτου τῆς Ἐρμουπόλεως τέκνου. Τεκμηρίον δὲ τῆς δράσεώς του ταύτης εἶνε ἡ ἐν τῷ τοῦ ἔτους διπλῇ προαγωγῇ αὐτοῦ, ἥτοι, ἀπὸ λοχαγοῦ δευτέρας τάξεως εἰς ταγματάρχην. Τὸ «Βῆμα» ἐγκαρδίως συγχαίρει, ἐπὶ τῇ δικαίᾳ ταύτῃ προαγωγῇ, τὸν εὐγενὴ καὶ ἀνδρείον στρατιώτην.

Μεταξὺ τῶν ἀρίστων ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τοῦ ἡμετέρου γενναίου Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, οἵτινες ἀπετέλουν τὸ Β. Στρατηγεῖον καὶ κατὰ τοὺς δύο πολέμους μας, συγκαταλέγεται καὶ ὁ γενναῖος ταγματάρχης τοῦ Μηχανικοῦ κ. Γάκωχος Π. Νεγροπόντης, ἀδελφὸς τοῦ ἀξιολόγου, εὐγενοῦς καὶ φιλανθρώπου συμπολίτου μας κ. Παύλου Π. Νεγροπόντη δημοτικοῦ συμβούλου. Ἡ δρᾶσις τοῦ κ. Νεγροπόντη ὡς ἐπιτελοῦς ἦτο τοιαύτη, ὥστε δικαίως ἀπεσπάσατο τὰ εἰλικρινῆ συγχαρητήρια τῶν συναδέλφων του. Ἀλλὰ καὶ ἀξιωματικὸς τῆς ἐγκυκλοπαιδικῆς καὶ στρατιωτικῆς μορφώσεως καὶ περιωπῆς τοῦ κ. Νεγροπόντη σπουδάζας ἐν Εὐρώπῃ ἐπὶ πολλὰ ἔτη καὶ γλωσσομαθῆς, ἔχων δὲ ἐν ἑαυτῷ ἐρριζωμένην καὶ τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ ὑψηλοῦ αὐτοῦ καθήκοντος, δὲν ἦτο δυνατόν παρὰ νὰ ἀνταποκριθῆ εἰς τὰς προσδοκίας τοῦ ἔθνους διὰ τῶν ὑψηλῶν αὐτοῦ ὑπηρεσιῶν. Διὸ καὶ μεταξὺ τῶν πρώτων κατελέγη εἰς τὸν κατάλογον τῶν γενναίων προδιδασκῶν, προαχθεὶς εἰς ἀντισυνταγματάρχην. Ἐφ' ᾧ καὶ ἀπὸ καρδίας συγχαίρομεν αὐτῆ τε καὶ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀγαπητῷ συμπολίτῃ μας κ. Π. Νεγροπόντῃ.

Θεομηνία

Τὴν νύκτα τῆς παρελθούσης Πέμπτης πρὸς τὴν Παρασκευὴν ἀγριωτάτῃ θύελλα ἐνέσκηψεν εἰς τὴν νῆσον μας συνοδευομένη ὑπὸ ἀδιαλείπτων καὶ συνεχῶν ἀστραπῶν καὶ βροντῶν. Τὸ θέγμα ἐξελέσσετο ἐν ὅλῃ αὐτοῦ τῇ ἀγριότητι καὶ ὀρμῇ, παρουσιάζουσα διὰ τῶν μεινομένων στοιχείων ὄψιν σφοδρᾶς καὶ ἀγρίας μάχης μεταξὺ

ἀντιπάλων στρατῶν ὀρμητικῶν. Ἡ βροχὴ βαγδαιοτάτη καὶ ἐκτάκτως ὀρμητικὴ διήρκεσε μέχρι τῶν πρωϊνῶν ὥρων. Ἐκ δὲ τῆς ὀρμητικότητος τῶν ἐξ αὐτῆς σχηματισθέντων χειμάρρων κατεκλύσθη ἡ ἡμετέρα ἀγρὰ ὑπὸ τε τῶν ὑδάτων καὶ τῶν ὑπ' αὐτῶν παρασυρθέντων χωμάτων καὶ χαλίκων, πολλὰ μαγαζία καὶ ὑπόγεια ἐπλημμύρισαν ὑποστάντα ζημίας, ἢ μία βᾶσις τῆς παρὰ τὸ Νηματοουργεῖον Φουστάνου καὶ Σα παρυσύρθη, ἔλα δὲ αἱ ἐξοχικαὶ οἰκίαι καὶ οἱ ἀγροὶ ὑπέστησαν σημαντικὰς βλάβας. Ἡ βροχὴ καίτοι παύσασα τὴν πρωΐαν, ἐπανελήφθη περὶ τὴν μεσημέριαν διαρκέσασα ὑπὲρ τὰς δύο ὥρας ἐπίσης ὀρμητικῇ. Καθὰ δὲ πληροφροῦμεθα καὶ τὰ δημοτικὰ σχολεῖα ἐπλημμύρισαν καὶ τὰ μαθήματα διεκόπησαν. Περὶ τῆς καταστάσεως τῶν σχολείων μας εἰς τὸ προσεχές.

Μνημόσυον Κ. Τσιροπινᾶ

Ἀύριον Κυριακὴν τελεῖται ἐν τῷ ἱερῷ ναφ τοῦ Ἁγίου Νικολάου ἐτήσιον Ἀρχιερατικὸν Μνημόσυον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀειμνήστου συμπολίτου μας **Κωνσταντίνου Τσιροπινᾶ**, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ παραστῇ σύσσωμος ἡ ἡμετέρα κοινωρία, ἵνα δεηθῇ ὑπὲρ τῆς ψυχῆς τοῦ ἀλησμόνητου καὶ πολυτίμου τῆς Ἐρμουπόλεως ἀνδρός, ἀπολωσθέντος τόσοσιν προῦρως καὶ εἰς τοιαύτας διὰ τὸν τόπον δυσμενεῖς περιστάσεις.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΛΕΞ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Μετὰ μεγάλης συγκινήσεως καὶ ἀνυποκρίτου λύπης τόσοσιν ἡ ἡμετέρα κοινωρία, ὅσον καὶ ἡ τῆς Ρουμανίας παρ' ἣ ἐγκατεστημένος πρὸ πολλῶν ἐτῶν, εὐδοκίμως εἶχεν ἐπιδοθῆ εἰς τὴν ἐμπορικὴν σταδιοδρομίαν, ἔμαθε τὸν θάνατον τοῦ νεαροῦ συμπολίτου μας **Εὐαγγέλου Αλεξ. Ἀποστόλου** τῆς γνωστῆς ἐνταῦθα οἰκογενείας, ἐπελθόντα συνεπείᾳ διαμπεροῦς τραύματος τὸ ὁποῖον ἔλαβε κατὰ τὴν μάχην τοῦ Κιλίκις, ὡς ἥρωος ἀληθῆς μαχόμενος ὡς τὸ πρῶτον ἔφθασεν εἰς Ρουμανίαν ἢ φωνὴ τῆς Πατρίδος καλοῦσῃς τὰ τέκνα τῆς εἰς τὸν ἀπελευθερωτικὸν ἀγῶνα τῶν ὑπὸ δουλείαν μακράκινα στεναζόντων ἀδελφῶν μας, ἔσπευσε ἀμέσως ὅπως προσφέρῃ τὰς πρὸς τὴν Πατρίδα ὑπηρεσίας του καὶ ἀγωνισθῇ διὰ τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν δόξαν τῆς φιλότατης Πατρίδος, πάντες οἱ συναγωνισταὶ του ἐξετίμησαν τὰς ἀρετάς του. Στρατιώτης τοῦ καθήκοντος, μαχητῆς ἐν τῇ μάχῃ, μετέσχεν εἰς πολλὰς μάχας, ἐπιδείξας ἡρωϊσμόν καὶ θάρρος ἀπαράμιλλον καὶ ἀνδρείαν ἀξιοθαύμαστον. Ἐγκαταλείπει μητέραν ἀτυχή, ἀτυχεστάτας ἀγάμους ἀδελφῆς καὶ ἀδελφόν, τὸν καὶ μόνον καὶ καλὸν φίλον μας κ. Δημήτρ. Ἀποστόλου, ὕγραμματα τοῦ ἐνταῦθα Πρωτοδικείου, οὐδὲ πάντας θερμῶς συλλυπούμεθα, ὡς καὶ τοὺς καλοὺς συμπολίτας μας καὶ θεῖους τοῦ θανόντος κ. Ἀδελφοῦς Δάρα καὶ Ἀποστόλου, ἐπὶ τῇ ἐνσκηψάσῃ αὐτοῖς μεγίστῃ συμφορᾷ. Μεγάλῃ εἶναι ἡ τιμὴ διὰ τὴν Σύρον καὶ διὰ τὴν οἰκογενεῖάν του, διότι προσέφερε τὸ τέκνον τῆς εἰς τὴν Πατρίδα τοῦ ὁποῖου ἀναμφιβόλως τὸ ὄνομα θέλει γραφῆ μεταξὺ τῶν ἡρωϊκῶς πεσόντων εἰς τοὺς δύο πολέμους. Ν.

ΠΕΡΙ ΜΟΥΣΤΟΥ

Ὁ Μούστος (τὸ Γλευκος) εἶνε τὸ ὑγρὸν τὸ ὁποῖον λαμβάνομεν ἀπὸ τὸ πάτημα τῶν σταφυλῶν τὸ ὁποῖον γίνεται οἶνος ἄμα βράσει. Καὶ ἐπειδὴ ἡ ποιότης τοῦ οἴνου ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς καλῆς ἢ κακῆς ποιότητος τοῦ μούστου δι' αὐτὸ πρέπει νὰ καταβάλληται μεγάλη προσοχὴ εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς ποιότητος τοῦ μούστου. Ἀλλὰ πρὸς τοῦτο πρέπει νὰ γνωρίζωμεν πῶς δυνάμεθα νὰ ἐκλέξωμεν τὸν καλλίτερον μούστον. Πάντες ἔχομεν δοκιμάσῃ τὴν γεῦσιν τοῦ μούστου καὶ πάντες ἐφάγαμεν σταφυλὰς καὶ ἠσθάνθημεν τὴν γλυκάδα ἥτις ὀφείλεται εἰς τὸν μούστον ἢ εὐάρετος γεῦσις καὶ ἡ γλυκάδα ὀφείλεται εἰς ἕνα εἶδος σακχάρου τὸ ὁποῖον λέγεται σταφυλοσάκχαρον καὶ τὸ ὁποῖον εἶνε τὸ κυριώτερον συστατικὸν τοῦ μούστου, καὶ ὅσον περισσότερο εἰς τὸν μούστον τόσοσιν περισσότερο εἰς οἶνον πνευμα θὰ εἶνε ἰσχυρὸν καὶ εὐκολοσυντήρητον τὸ κρασί. Τὸ οἶνον πνευμα σχηματίζεται διὰ τῆς ἐπιδρά-

σεως ὀρισμένων μικροβίων ἐπὶ τοῦ μούστου διὰ τῆς χημικῆς ἐπιδράσεως αὐτῶν διασπᾶται τὸ σταφυλοσάκχαρον τοῦ μούστου εἰς οἶνον πνευμα καὶ εἰς ἀνθρακικὸν δέξυ, τὸ ὁποῖον διαφεύγει ὡς ἀέριον. Τὴν ζύμωσιν ταύτην παρατηροῦμεν, ὁμοίως, καταβαίνοντες εἰς ὑπόγεια ἐν ᾗ ὑπάρχει μούστος, βλέπομεν τὸν μούστον νὰ ἀναβράζῃ ἐνῷ συγχρόνως αἰσθανόμεθα τὸ ὑπόγειον πεπληρωμένον ἀσφυκτικοῦ ἀερίου, πρὸς προφύλαξιν δυστυχημάτων πρέπει νὰ κατερχώμεθα κρατοῦντες ἀνημμένον λύχνον, ἢ ἀπόσβεσις τοῦ ὁποῖου δεικνύει ἀνημμένον δηλητηριώδους ἀερίου. Διὰ τοῦ τῆν ὑπαρξῆν δηλητηριώδους ἀερίου. Διὰ τοῦ Γλευκομέτρου ἀναγνωρίζεται ἡ πυκνότης τοῦ μούστου εἰς σάκχαρον καὶ ἂν μὲν δείξῃ 12-13 βαθμοὺς τότε ὁ μούστος εἶνε φυσικῶς καλὸς, ἂν ὅμως δείξῃ 14-15 βαθμοὺς τότε ὁ μούστος περιέχει πολὺ σάκχαρον τὸ ὁποῖον ἐνδέχεται νὰ περιέχει πολὺ σάκχαρον ἀζύμωτον, ὁπότε ὁ οἶμινη κατὰ τὴν ζύμωσιν ἀζύμωτον, διὰ τοῦτο ἂν παραμείνῃ πολὺ γλυκὺς, διὰ τοῦτο ἂν νάκη πᾶσα ὁ μούστος νὰ ἀραιωθῇ τῇ προσθήκῃ ὕδατος μέχρις οὗ τὸ γλευκομέτρον δείξῃ 12-13 βαθμοὺς, πρέπει ὅμως νὰ προστεθῇ τὸ ὕδωρ πρὶν ἢ ἀρχίσῃ νὰ βράζῃ ὁ μούστος. Ἐὰν ὅμως τὸ γλευκομέτρον δείξῃ κάτω τῶν 10-11 βαθμῶν τότε ὁ μούστος εἶνε πτωχὸς εἰς σάκχαρον καὶ πρέπει νὰ προστεθῇ ποσότης τῆς σακχάρου ἢ μέλιτος ἢ σταφίδος ἢ οἶνον πνεύματος, μέχρις οὗ ἀναδιδασθῇ ἡ πυκνότης αὐτοῦ εἰς βαθμοὺς 12-13. Ἐκτὸς τοῦ σακχάρου ἀπαραίτητος εἶνε καὶ ὁ προσδιορισμὸς τῶν ἐμπεριεχομένων ὀξέων, τῶν ὁποίων ἡ ποσότης δὲν πρέπει νὰ εἶνε οὔτε πλέον οὔτε ἔλασσον τῶν 6-7 τοῖς 1000 διότι τότε πρέτει ἂν μὲν εἶνε ἄνω τῶν 7 τοῖς 1000 νὰ καταβιάσωμεν τὴν δέξυτητα τοῦ μούστου διὰ τῆς προσθήκης ἄλλου μούστου πτωχοτέρου εἰς δέξυ ἂν δὲ εἶνε ὀλιγώτερον τῶν 7 τοῖς 1000, ὅπερ καὶ συνθέστερον εἰς τὸν τόπον μας, (π.χ. ἂν εἴρωμεν μόνον 4-5 1000 προσθέτομεν 1 1/2 ὀκτα τριγώνον δέξυ εἰς χιλιάς ὀκτάδας μούστου), ὅπως ἔχομεν μούστον καλὸν εἰς πυκνότητα ὀξέων. Μούστος ἐξετασθεὶς ὡς ἄνω καὶ εὐρεθεὶς ἐν ἀναλογίᾳ μὲν σακχάρου 12-13 βαθμῶν ἐν ἀναλογίᾳ δὲ ὀξέων 6-7 τοῖς 1000 εἶνε κατάλληλος πρὸς ἀπόδοσιν οἴνου ἰσχυροῦ καὶ εὐκολοσυντηρήτου. Π.

Ἐπανάληψις ἐκουσίου πλειστηριασμοῦ.

Μὴ προσενεχθέντος ἐπαρκοῦς τιμῆματος διὰ τὴν ἐκουσίως πλειστηριαζομένην οἰκίαν μετὰ τῆς περιοχῆς τῆς τοῦ ἀποβιῶσαντος Ρώσσου ὑπηρετοῦ Κυπριανοῦ Δαράγεβιτις, ὁ πλειστηριασμὸς ταύτης ἐπαναληφθήσεται τὴν 13ῃν Ὀκτωβρίου 1913, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 Π. Μ., παρουσίᾳ τοῦ κ. Εἰρηνοδίκου Ἐρμουπόλεως ὑπὸ τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ Ὑποπροξένου τῆς Ρωσσίας κ. Γεωργίου Ψιακῆ ἢ τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ δικηγόρου κ. Θεοδώρου Α. Δρακάκη.

Ἡ οἰκία αὕτη κεῖται κατὰ τὴν θέσιν «Πύρι» τῆς περιφέρειας τοῦ δήμου Σύρου, σύγκειται δὲ ἐξ ὑπογείου πλακοστρώτου, αἰθούσης, δωματίου, μαγειρείου, κλιβάνου καὶ ἀποχωρητηρίου. Τὰ δάπεδα τῶν δωματιῶν εἶναι ἐστρωμένα μετὰ πλακάκια λούστρου, ἢ δὲ ὀροφὴ θολωτῇ μετὰ σιδηρᾶς δοκοῦς (θόλα). Ἡ δὲ περιοχὴ τῆς οἰκίας περιλαμβάνει φρέαρ μετὰ ὠραῖον πόσιμον ὕδωρ, διάφορα συνκόδενδρα, ἀμπελώνια, μίαν ἐλαίαν καὶ μίαν ροδὴν κλπ.

Ὁ ὡς ἄνω πλειστηριασμὸς γενήσεται ἐν τῇ ἐνταῦθα συνήθει διὰ τοὺς πλειστηριασμοὺς τόπων, Καφεναίῳ Μπουντούρη, κτήματι Κοσμά ἢ Δρύτση.

Ἐρμουπόλις, τῇ 18 Σεπτεμβρίου 1913.

ΛΟΥΤΡΑ ΚΥΘΝΟΥ ἢ Θεομηνίων

Ἡ λειτουργία τῶν λουτρῶν ἐφέτος θέλει ἐξακολουθήσῃ μέχρι τῆς 15ης Ὀκτωβρίου. Οἱ λουτῆρες ἐδρίσκονται ἐντὸς τοῦ Καταστήματος (Ξενῶνος).

Ὁ κ. ΘΩΜΑΣ ΣΚΑΣΣΗΣ Ἴατρος, καὶ Βουλευτὴς Κυκλάδων, κατοικεῖ ἐν Ἀθήναις ἐν τῇ ὁδῷ Σωκράτους 73 Α.